

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
	I Teave	
	Kohus	
	KOHUS	
2004/C 168/01	Kohtuasi C-138/04: Hagi, mille esitas 15. märtsil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Taani Kuningriigi vastu	1
2004/C 168/02	Kohtuasi C-179/04: Hagi, mille esitas 16. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu	2
2004/C 168/03	Kohtuasi C-181/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Simvuolio tis Epikratias 3. märtsil 2004. a kohtuasjas Elmeka N.E. v. Ypourgos Oikonomikon	2
2004/C 168/04	Kohtuasi C-188/04: Hagi, mille esitas 22. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Itaalia Vabariigi vastu	2
2004/C 168/05	Kohtuasi C-196/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Special Commissioners 29. aprilli 2004. aasta otsusega kohtuasjas Cadbury Schweppes plc ja Cadbury Schweppes Overseas Ltd v. Commissioners of Inland Revenue.	3
2004/C 168/06	Kohtuasi C-197/04: Hagi, mille esitas 30. aprillil 2004. aastal Euroopa Ühenduste Komisjon Saksamaa Liitvabariigi vastu	3
2004/C 168/07	Kohtuasi C-198/04: Hagi, mille esitas Euroopa Ühenduste Komisjon 4. mail 2004. aastal Prantsuse Vabariigi vastu	4
2004/C 168/08	Kohtuasi C-205/04: Hagi, mille esitas 7. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Hispaania Kuningriigi vastu	4
	ESIMESE ASTME KOHUS	
2004/C 168/09	Kohtunike määramine kodadesse ja suurkoja koosseis	5
2004/C 168/10	Kohtuasi T-123/04: 31. märtsil 2004 Cargo PartnerAG poolt algatatud hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja disainilahendused) vastu	6

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2004/C 168/11	Kohtuasi T-129/04: 1. aprillil 2004 Devey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG poolt algatatud hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu	6
2004/C 168/12	Kohtuasi T-132/04: Hagi, mille esitas 2. aprillil 2004 André Bonnet Euroopa Ühenduste Kohtu vastu	7
2004/C 168/13	Kohtuasi T-139/04: Hagi, mille esitas 8. aprillil 2004 Kelvin William Stephens Euroopa Ühenduste Komisjon vastu	7
2004/C 168/14	Kohtuasi T-142/04: Hagi, mille esitas 14. aprillil 2004 Cargill B.V. Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	8
2004/C 168/15	Kohtuasi T-144/04: Hagi, mille esitas 13. aprillil 2004 Télévision Française 1 SA Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	8
2004/C 168/16	Kohtuasi T-146/04: Hagi, mille esitas 20. aprillil 2004 Koldo Gorostiaga Atxalandabaso Euroopa Parlamendi vastu	9
2004/C 168/17	Kohtuasi T-147/04: Hagi, mille esitas 23. aprillil 2004 Brian M. Ross Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	9
2004/C 168/18	Kohtuasi T-149/04: Hagi, mille esitasid 26. aprillil 2004 Imre Czigany, Isabel Alves, Georgette Henningsen ja Michel Lucas Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	10
2004/C 168/19	Kohtuasi T-151/04: Hagi, mille Bernard Nonat esitas 16. mail 2004. aastal Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	10
2004/C 168/20	Kohtuasi T-153/04: Hagi, mille esitas 23. aprillil 2004 Ferriere Nord spa Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	11
2004/C 168/21	Kohtuasi T-154/04: Hagi, mille Daniel Bauwens esitas 22. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	11
2004/C 168/22	Kohtuasi T-157/04: Hagi, mille Joel De Bry esitas 22. aprillil 2004. aastal Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	12
2004/C 168/23	Kohtuasi T-160/04: Hagi, mille Gerasimos Potamianos esitas 26. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	12
2004/C 168/24	Kohtuasi T-161/04: Hagi, mille esitas 26. aprillil 2004 Gregorio Valero Jordana Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	12

II *Ettevalmistavad aktid*

.....

III *Teatised*

2004/C 168/25	Euroopa Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas ELT C 156, 12.6.2004	14
---------------	--	----



I

(Teave)

KOHUS

KOHUS

Hagi, mille esitas 15. märtsil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Taani Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-138/04)

(2004/C 168/01)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 15. märtsil 2004 hagi Taani Kuningriigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad R. Lyal ja T. Fich, kes on valinud endale kohtudokumentide kätetoimetamise aadressi Luxembourgis.

Hageja esitab Euroopa Kohtule järgmised nõuded:

1. kinnitada, et Taani Kuningriik ei ole täitnud EÜ asutamislepingu artiklist 249 ja direktiivist 83/183/EMÜ (¹) tulenevaid kohustusi, sest ta ei vabasta isikuid, kes muudavad oma alalist elukohta, kolides lõplikult Taani, direktiivi 83/183/EMÜ artikli 1 lõikes 1 sätestatud "registreerimistasust", mis tegelikkuses on tarbimismaks;
2. jätta kohtukulud Taani Kuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Mootorsõidukite registreerimismaksu peab tasuma siis, kui sõiduk registreeritakse Taanis esimest korda, mistõttu maksukohustus puudutab sel juhul ka isikuid, kes muudavad oma alalist elukohta, asudes elama teisest riigist Taani, impordivad oma sõidukid kavatsusega kasutada neid Taanis.

— Komisjon on seisukohal, et registreerimismaks on seetõttu "tarbimismaks, millega tavaliselt maksustatakse isiklikku vara, mida üksikisikud alaliselt impordivad teisest liikmesriigist", millest liikmesriik peab vabastama kooskõlas direktiivi artikli 1 lõikega 1.

Registreerimismaks on kahtlemata "tarbimismaks", sest sellega maksustatakse tarbekaupa, seda arvutatakse selle kauba majandusliku väärtuse alusel ja sellega maksustatakse vaid ühe korra.

Samuti ei ole kahtlust, et see on "tarbimismaks, millega tavaliselt maksustatakse isiklikku vara, mida üksikisikud alaliselt impordivad ...". See, et maksustamine toimub alles sõiduki registreerimisel, ei muuda fakti, et registreerimine on eeldus, et sõidukit võiks kasutada Taani teedel. Alalist elukohta muutva isiku poolt sõiduki impordil ei saa olla muud eesmärki kui sõiduki kasutamine selleks ettenähtud otstarbel.

— Samuti on komisjon seisukohal, et registreerimismaksu ei saa pidada üheks "eri- ja/või perioodiliseks lõivuks ja maksuks, mis on seotud sellise vara kasutamisega riigis", mille puhul direktiivi artikli 1 lõike 2 kohaselt on maksuvabastus välistatud.

Selline erand puudutab vaid makse, mis puudutavad kõnealuse vara tegelikku kasutamist, ja makse, millega võidakse tagada teenuste eest tasumist, mis on tihedalt selle varaga seotud.

Artikli 1 lõige 2 näeb ette 3 näidet selliste maksude kohta, mille suhtes maksuvabastust ei kohaldata, peamiselt "mootorsõiduki registreerimismaks, liiklusemaks ja televisioonimaks". Nende näidete puhul on ühine see, et need ei ole tarbimismaksud, vaid seonduvad pigem kõnesoleva vara jätkuva kasutamisega või tagavad, et ametiasutustele hüvitataks selle vara kasutamisega seonduvad kulud.

Komisjoni arvates peab viidet mootorsõiduki registreerimismaksule seetõttu tõlgendama selliselt, et see hõlmab vaid maksud, mis puudutavad kõnesoleva sõiduki tegelikku registreerimist.

Sellist seisukohta toetab direktiivi artikli 1 erinevate keeleversioonide analüüs. Erinevalt saksa- ja taanikeelsetest tekstidest, mis kasutavad sama terminit artikli 1 lõigetes 1 ja 2, mis on vastavalt "Abgaben" ja "afgifter", kasutavad kõik teised keeleversioonid artikli 1 lõigetes 1 ja 2 erinevaid termineid, peamiselt "taxes" ja "droits" prantsuse keeles, "taxes" ja "fees" inglise keeles jne. On ilmne, et terminid "droit" ja "fees" võivad viidata üksnes teenuse eest makstavale tasule.

Registreerimismaksu ei ole võimalik pidada tasuks teenuse eest, sest seda arvutatakse mootorsõiduki väärtuse alusel, praegu 105 % selle väärtusest, kuni 57 400 Taani krooni (mis vastab 7 735 eurole), ja 180 % mootorsõiduki jääkväärtusest registreerimishetkel, koos käibemaksuga.

(¹) Nõukogu 28. märtsi 1983 direktiiv üksikisikute isikliku vara liikmesriigist alalise importimise suhtes kohaldatava maksuvabastuse kohta

Hagi, mille esitas 16. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-179/04)

(2004/C 168/02)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 16. aprillil 2004 hagi, mis on esitatud Kreeka Vabariigi vastu ja mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindab õigustalituse ametnik Georgios Savvos.

Hageja esitab kohtule järgmised nõuded:

— kinnitada, et Kreeka Vabariik ei ole täitnud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. novembri 2000 direktiivist 2000/64/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ, 92/49/EÜ, 92/96/EMÜ ja 93/22/EMÜ kolmandate riikidega toimuva teabevahetuse osas, sest ta ei ole vastu võtnud asjaomases direktiivis nõutavaid õigusnorme ning ei ole teatanud neist meetmetest komisjonile;

— jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei või liikmesriik siseolukorrale või raskustele viidates põhjendada seda, et ta ei ole täitnud ühenduse õiguses sätestatud kohustusi ja tähtaegu.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Simvuolio tis Epikratias 3. märtsil 2004. a kohtuasjas Elmeka N.E. v. Ypourgos Oikonomikon

(Kohtuasi C-181/04)

(2004/C 168/03)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Simvuolio tis Epikratias'lt 3. märtsil 2004. a esitatud otsusega eelotsusetaotluse kohtuasjas Elmeka N.E. v. Ypourgos Oikonomikon, mis saabus Euroopa Ühenduste Kohtu kohtukantseleisse 19. aprillil 2004. a.

Simvuolio tis Epikratias küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistest küsimustest:

- 1) Kas nõukogu 17. mai 1977. a kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 15 lõike 4 punkti a), millele viitab sama direktiivi artikli 15 lõige 5, tuleb tõlgendada nii, et ta hõlmab nii avamerel tasu eest reisijate vedamist kui ka kaubandus-, tööstus- või kalastuseesmärgil kasutatavate laevade prahtimist või üksnes avamerel kasutatavate laevade prahtimist, arvestades, et viimasel juhul oleks seaduse 1642/1986 artikli 22 lõike 1 alapunkti d reguleerimisala direktiivi omast laiem osas, mis puudutab prahtimisega seotud laevade kategooriaid?
- 2) Kas kuuenda direktiivi artikli 15 lõike 8 alusel maksuvabastuse saamiseks peab teenuseid osutama laeva omanikule või võib neid teenuseid osutada ka kolmandale isikule, juhul kui see puudutab sama artikli lõikes 5 viidatud laevade otseseid vajadusi, nende laevade, millele on samuti viidatud artikli 15 lõike 4 punktides a) ja b)?
- 3) Kas ja millistel tingimustel lubavad ühenduse käibemaksualased reeglid ja põhimõtted tagasiulatuvalt nõuda maksu maksukohuslaselt, kes teataval perioodil ei kandnud maksusummat teisele lepingupoolele edasi ja seetõttu jäi maks riigile laekumata, kuna ta oli veendunud, et ta ei pidanudki maksu edasi kandma?

Hagi, mille esitas 22. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-188/04)

(2004/C 168/04)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 22. aprillil 2004 hagi, mis on esitatud Itaalia Vabariigi vastu ja mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad K. Wiedner ja G. Bambara.

Hageja esitab kohtule järgmised nõuded:

- kinnitada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole täitnud nõukogu 14. juuni 1993. a direktiivi 93/37/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike ehitustöölepingute sõlmimise kord, (¹) ja eriti selle artikli 3 lõike 1 ja artikli 11 lõigete 3, 6 ja 7 järgseid kohustusi, kuna ANAS S.p.a. on andnud Pedemontana Vesta Ovest-maantee ehitustööde kontsessiooni ja haldamise Società per l'autostrada Brescia-Verona-Padova p.s.-nimelisele ettevõtjale otse 7. detsembril 1999 tehtud kontsessioonilepinguga, avaldamata teadet, ilma, et seda puudutavad nõuded oleksid täidetud;
- jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et kuna ANAS S.p.a. on teinud kontsessioonilepingu Pedemontana Vesta Ovest-maantee ehitamiseks ja haldamiseks teadet avaldamata, siis ei ole ta toiminud direktiivi 93/37/EMÜ ja eriti selle artikli 3 lõikega 1 ning artikli 11 lõigete 3, 6 ja 7 kooskõlas.

Direktiivi artiklis 3 sätestatakse teatavate ühenduse tasemel olevate normide kohaldamine siis, kui tellija sõlmib riiklike ehitustööde kontsessioonilepingu, kui lepingu väärtus on vähemalt 5 miljonit eurot. Direktiivi artikli 11 lõikes 3 sätestatakse nimelt, et ehitustööde kontsessioonilepingut sõlmida soovivad tellijad peavad sellest teatama asjakohase teatega, mis tuleb sama artikli lõike 7 alusel saata Euroopa Ühenduste Ametlike Väljaannete Talitusele.

Arvestades, et Pedemontana Veneta Ovest-maantee ehitustööde ja haldamise lepingu väärtus on ligi 350 miljonit eurot, oleks pidanud sellest teatama Euroopa Ühenduste Teatajas.

(¹) EÜT L 199, 9.8.1993, lk 54

Eelotsusetaotlus, mille esitas Special Commissioners 29. aprilli 2004. aasta otsusega kohtuasjas Cadbury Schweppes plc ja Cadbury Schweppes Overseas Ltd v. Commissioners of Inland Revenue.

(Kohtuasi C-196/04)

(2004/C 168/05)

Euroopa Ühenduste Kohtule on esitanud eelotsusetaotluse Special Commissioners 29. aprilli 2004. aasta otsusega kohtuasjas Cadbury Schweppes plc ja Cadbury Schweppes Overseas Ltd v. Commissioners of Inland Revenue, mis saabus kohtukantseleisse 11. mail 2004. aastal, järgmise küsimusega:

“Kas EÜ asutamislepingu artiklitega 43, 49 ja 56 on vastuolus siseriiklik maksuseadusandlus, nagu põhikohtuasjas käsitlusel, mis sätestab maksustamise eritingimused selles liikmesriigis tegutsevale ettevõtjale teises liikmesriigis tegutsevale tütar-ettevõtja kasumi suhtes, mida maksustatakse madalama määraga?”

Hagi, mille esitas 30. aprillil 2004. aastal Euroopa Ühenduste Komisjon Saksamaa Liitvabariigi vastu

(Kohtuasi C-197/04)

(2004/C 168/06)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 30. aprillil 2004. aastal hagi Saksamaa Liitvabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindab Kilian Gross, kes on valinud endale kohtudokumentide kätetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja esitab Euroopa Kohtule järgmised nõuded:

1. Saksamaa Liitvabariik võttis vastu seaduse kõrgekvaliteetsete ja tubakarullidest käsitsi kokkukeeratavate sigarettide, mida müüakse kaubamärgi “West Single Packs” all, maksustamise kohta. Seeläbi rikkus Saksamaa Liitvabariik nõukogu direktiivi 95/59/EÜ (¹) muude tubakatoodete tarbimist mõjutavate maksude kohta peale käibemaksu artikli 4 lõike 1 punkti b ning 19. oktoobri 1992. aasta nõukogu direktiivi 92/79/EMÜ (²) sigarettidelt makstavate maksude ühtlustamise kohta artikli 4 lõike 1 punkti b;
2. jätta kohtukulud Saksamaa Liitvabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised asjaolud

Vastavalt komisjoni arvamusele käesolevas asjas, mis puudutab Saksamaa turul kaubamärgi “West Single Packs” nimetuse all müüdavaid tubakarulle, mida tarbija saab lihtsate mittetööstuslike vahenditega paigutada filtriga sigarethülssi, on sigarettid nõukogu direktiivi 94/59/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses maksustatavad sarnaselt teistele tubakatoodetele.

Saksamaa Liitvabariigis vastuvõetud regulatsioon, mis sätestab kõrgekvaliteetsete “West Single Pack” sigarettide, mida tarbija saab ise keerata, maksustamist, on vastuolus nii nõukogu direktiivi 95/59/EÜ artikli 4 lõikega 1 kui ka nõukogu direktiivi 92/79/EMÜ artikli 2 lõikega 1.

(¹) EÜT L 291, lk 40.

(²) EÜT L 316, lk 8.

Hagi, mille esitas Euroopa Ühenduste Komisjon 4. mail 2004. aastal Prantsuse Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-198/04)

(2004/C 168/07)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 4. mail 2004. aastal hagi, mis on esitatud Prantsuse Vabariigi vastu ja mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad M. Patakia ja H. Stovlbaek, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luxembourgis.

Hageja esitab kohtule järgmised nõuded:

- 1) kinnitada, et kuivõrd Prantsuse Vabariik ei ole siseriiklikusse õigusse täielikult üle võtnud direktiive 89/48/EMÜ⁽¹⁾ ja 92/51/EMÜ⁽²⁾ turismijuhtide kutseala kohta, on ta rikkunud nendest direktiividest ja Euroopa Ühenduste asutamislepingust temale tulenevaid kohustusi;
- 2) jätta kohtukulud Prantsusmaa Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Turismijuhtide kutsealale kohaldatav prantsuse seadusandlus ei näe ette direktiividele 89/48/EMÜ ja 92/51/EMÜ vastavat diplomaatide tunnustamise korda.

⁽¹⁾ NÕUKOGU DIREKTIIV 89/48/EMÜ, 21. detsember 1988, vähemalt kolmeaastase kutsealase koolituse lõpetamisel antavate kõrgharidusdiplomide tunnustamise üldsüsteemi kohta (EÜT L 19, 24.01.1989, lk 16)

⁽²⁾ NÕUKOGU DIREKTIIV 92/51/EEC 18. juunist 1992 erihariduse ja koolituse tunnustamise teise üldsüsteemi kohta täienduseks direktiivile 89/48/EEC (EÜT L 209, 24.07.1992, lk 25)

Hagi, mille esitas 7. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Hispaania Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-205/04)

(2004/C 168/08)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 7. mail 2004 hagi, mis on esitatud Hispaania Kuningriigi vastu ja mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindab G. Rozet, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja esitab kohtule järgmised nõuded:

- kinnitada, et kuivõrd Hispaania Kuningriik ei ole vastu võtnud õigusnorme, millega sätestataks nimelt, et Hispaania avalikus teenistuses võetakse arvesse teise liikmesriigi avalikus teenistuses varem läbitud ametiaja majanduslikke mõjusid, siis on see liikmesriik rikkunud EÜ asutamislepingu artiklist 39 ja nõukogu 15. oktoobri 1968. a määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires⁽¹⁾ artiklist 7 tulenevaid kohustusi;
- jätta kohtukulud Hispaania Kuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Euroopa Kohtu kohtupraktika kohaselt kohustavad EÜ asutamislepingu artikkel 39 ja nõukogu 15. oktoobri 1968. a määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires artikkel 7 liikmesriike arvestama ühenduse kodaniku poolt teise liikmesriigi avaliku teenistuse teenistusstaazi ja töökogemust esimese liikmesriigi avalikku teenistusse pääsemise, palgaastme ja teenistusstaazi määramisel. Hispaania õigussüsteemis ei ole hetkel õigusnorme, millega tagatakse piisava õiguskindlusega teise liikmesriigi avalikus teenistuses varem läbitud ametiaja majanduslike mõjude arvestamine.

⁽¹⁾ EÜT L 257, 19.10.1968, lk 2

ESIMESE ASTME KOHUS

Kohtunike määramine kodadesse ja suurkoja koosseis

(2004/C 168/09)

Esimese astme kohus otsustas 13. mai 2004 täiskogu istungil kohtunike Cremona, Czúcz, Wiszniewska-Białecka, Pelikánová, Šváby, Vadapalas, Jürimäe, Labucka ja Papasavvas ametisse astumise ja esimese astme kohtu kodukorra artikli 10 lõike 1 21. aprilli 2004 muudatuse tulemusel muuta oma 2. juuli 2003 otsust kohtunike kodadesse määramise ja suurkoja koosseisu kohta järgmiselt:

Ajavahemikuks 13. mai 2004 – 31. august 2004 määratakse

esimesse kotta, mis istub kolmeliikmelises koosseisus:

president Vesterdorf, kohtunikud Mengozzi, Martins Ribeiro, Labucka;

laiendatud esimesse kotta, mis istub viieliikmelises koosseisus:

president Vesterdorf, kohtunikud Jaeger, Mengozzi, Martins Ribeiro, Dehousse, Labucka;

teise kotta, mis istub kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees Pirrung, kohtunikud Meij, Forwood, Pelikánová, Papasavvas;

laiendatud teise kotta, mis istub viieliikmelises koosseisus:

koja esimees Pirrung, kohtunikud Meij, Forwood, Pelikánová, Papasavvas;

kolmandasse kotta, mis istub kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees Azizi, kohtunikud Jaeger, Dehousse, Cremona, Czúcz;

laiendatud kolmandasse kotta, mis istub viieliikmelises koosseisus:

koja esimees Azizi, kohtunikud Jaeger, Dehousse, Cremona, Czúcz;

neljandasse kotta, mis istub kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees Legal, kohtunikud Tiili, Vilaras, Wiszniewska-Białecka, Vadapalas;

laiendatud neljandasse kotta, mis istub viieliikmelises koosseisus:

koja esimees Legal, kohtunikud Tiili, Vilaras, Wiszniewska-Białecka, Vadapalas;

viieks kotta, mis istub kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees Lindh, kohtunikud García-Valdecasas, Cooke, Šváby, Jürimäe;

laiendatud viieks kotta, mis istub viieliikmelises koosseisus:

koja esimees Lindh, kohtunikud García-Valdecasas, Cooke, Šváby, Jürimäe.

Kui mõnes kojast on kohtunikke rohkem kui vastavalt esimese astme kohtu kodukorra artikli 10 lõikele 1 kotta kuulub, määrab koja esimees iga kohtuasja puhul kodukorra artiklis 52 nimetatud esialgse ettekande esitamise hetkel kohtuniku või kohtunikud, kes vastavalt järjestusele ei osale kohtuasja lahendamisel, võttes arvesse kotta määratud kohtunike tööstaazi tulevalt esimese astme kohtu kodukorra artiklist 6.

Suurkoda koosneb ajavahemikus alates 1. juunist 2004 kuni 31. augustini 2004 järgmistest liikmetest: president Vesterdorf, kodade esimehed Lindh, Azizi, Pirrung ja Legal, laiendatud koja kohtunikud, kes oleksid osalenud kõnealuse kohtuasja lahendamisel, kui see oleks antud lahendamiseks viiest kohtunikust koosnevale kojale, ning samuti neli kohtunikku, kes on määratud esimese astme kohtu presidendi poolt iga teise koja kohtunike järjestuse kohaselt järjekorras, millele kohtunikud asetuvad tööstaazi alusel oma kodades vastavalt esimese astme kohtu kodukorra artiklile 6.

Kohtuasjades, milles enne 13. maid 2004 oli kirjalik menetlus lõpetatud ja suulise menetluse läbiviimiseks kohtuistung peetud või istungi aeg kindlaks määratud, istuvad kodad suulises menetluses, nõupidamisel ja kohtuotsuse tegemisel jätkuvalt varasemas koosseisus.

31. märtsil 2004 Cargo PartnerAG poolt algatatud hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja disainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-123/04)

(2004/C 168/10)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule on esitatud 31. märtsil 2004 hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja disainilahendused) vastu Cargo PartnerAG poolt, asukohaga Fischamend (Austria), keda esindab Rechtsanwalt M. Wolner.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- muuta vaidlustatud otsust ja registreerida kaubamärk;
- teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja disainilahendused) ning
- määrata igal juhul kõik kohtukulud hageja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnaline kaubamärk CARGO PARTNER – avalduse nr 2697290

Tooted või teenused: Kauba- ja teenuseklassid 36 (kindlustusteenused) ja 39 (transporditeenused; kaupade pakendamine ja ladustamine; reise korraldamine)

Apellatsiooninõukogus vaidlustatud otsus: Osaline registreerimistaotluse tagasilükkamine inspektori poolt teenuseklassi 39 transporditeenuste ning kaupade pakendamise ja ladustamise osas

Apellatsiooninõukogu otsus: Apellatsioonikaebuse rahuldamata jätmine

Esitatud õiguslikud alused: Kaubamärkidel on eristusvõime ja seetõttu on nad registreeritavad.

1. aprillil 2004 Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG poolt algatatud hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu

(Kohtuasi T-129/04)

(2004/C 168/11)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule on esitatud 1. aprillil 2004 hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG poolt, asukohaga Saksa maal (Unterhaching), keda esindavad Rechtsanwalt H. P. Kunz-Hallstein ja Rechtsanwalt R. Kunz-Hallstein.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja disainilahendused) apellatsiooninõukogu 20. jaanuari 2004. aasta otsus,
- määrata kõik kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Plastikpudelivormi kolmedimensioonilised kaubamärk – avalduse nr 2579381

Tooted või teenused: Kaubaklassid 29, 30 ja 32 (muuhulgas tomatipüree, piim ja piimatooted, majonees, ketšup, puuviljajoogid)

Apellatsiooninõukogus vaidlustatud otsus: Registreerimistaotluse tagasilükkamine inspektori poolt

Apellatsiooninõukogu otsus: Apellatsioonikaebuse rahuldamata jätmine

Esitatud õiguslikud alused: Määruse (EÜ) nr 40/94⁽¹⁾ artikli 74 lõike 1 ja artikli 45 rikkumine, määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 73 rikkumine, kuivõrd kostja väidab, et ta ei ole seotud varasema registreerimisega liikmesriikides, ning määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõige 2 rikkumine.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. a määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1.

Hagi, mille esitas 2. aprillil 2004 André Bonnet Euroopa Ühenduste Kohtu vastu

(Kohtuasi T-132/04)

(2004/C 168/12)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 2. aprillil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Kohtu vastu André Bonnet, elukohaga Saint Pierre de Vassols (Prantsusmaa), keda esindab avocat Hervé de Lepinau, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luxembourgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada 11. veebruari 2004. aasta ja 4. märtsi 2004. aasta otsused ning otsus teise isiku nimetamise kohta ametikohale, mille oleks pidanud saama hageja;
- otsustada, et 4. veebruari 2004. aasta otsus töölevõtmise kohta jõustub täiel määral alates 1. märtsist 2004;
- mõista Euroopa Ühenduste Kohtult hageja kasuks välja 100 000 eurot moraalse kahju hüvitamiseks ning 5000 eurot iga kuu kohta alates 1. märtsist kuni ajani, mil hageja tegelikult tööle asub;
- teise võimalusena, juhul kui esimese astme kohtu otsus ei nõua vältimatult hageja tööleasumist, mõista Euroopa Ühenduste Kohtult hageja kasuks välja ühekordne summa 260 000 eurot koos seadusliku intressiga, mida arvutatakse käesoleva hagi esitamise alates;
- jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Kohtu kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja kandideeris kohtuotsuste lugeja ametikohale Euroopa Kohtu presidendi kabinetis. Hageja sõnutsi osutus ta valituks, kuid vaidlustatud otsuste kohaselt teda kõnealusele ametikohale ei nimetatud.

Oma hagi põhjendab hageja väitega, et kabinetiülemal puudub pädevus nimetada ametisse Euroopa Kohtu õigusekretäri. Pealse selle väidab hageja, et rikutud on olulisi vorminõudeid – näiteks vorminõuete paralleelsuse põhimõtet – otsustes puuduvad põhjendused ja kaitseõigust on rikutud.

Veel väidab hageja, et on rikutud juba omandatud õigusi, tagasiulatava jõu puudumise põhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet ning eraelu austamise põhimõtet ja poliitilise neutraalsuse põhimõtet. Viimase punktina väidab hageja, et tegemist on võimu kuritarvitamisega.

Hagi, mille esitas 8. aprillil 2004 Kelvin William Stephens Euroopa Ühenduste Komisjon vastu

(Kohtuasi T-139/04)

(2004/C 168/13)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 8. aprillil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Kelvin William Stephens, elukohaga Brüsselis, keda esindab Nicolas Lhoëst, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- tühistada ametisse nimetava asutuse (AIPN) 14. aprilli 2003 otsus selles osas, millega see
 - ei määranud kindlaks hageja klassifitseerimist palgaastme A6 palgajärku 3 tema töölevõtmise momendil,
 - ei taastanud hageja palgaastme karjäärivahemikku, tuues varasemaks tema ametialase edutamise palgaastmetesse A5 ja A4,
 - piiras ümberklassifitseerimise otsuse jõustumist nii, et selle rahaline toime algas alles 5. oktoobril 1995,
- tühistada ametisse nimetava asutuse (AIPN) 15. jaanuari 2004 otsus, mis anti hagejale üle 30. jaanuaril 2004 ning mis puudutas tema kaebuse R/521/03 tagasilükkamist;
- määrata hagejale kostja poolt hüvitis esialgselt kindlaks määratud summas 125 000 eurot juhul, kui ei ole võimalik taastada hageja palgaastme karjäärivahemikku;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesolevas vaidluses vaidleb hageja, kes klassifitseeriti tema töөлövõtmise ajal oktoobris 1985 palgaastme A7 palgajärku 3, ametisse nimetava asutuse (AIPN) otsuse vastu mitte ümber vaadata seda klassifitseerimist, määrates selle kindlaks A6 palgajärguna 1 ja mitte A6 palgajärguna 3, mitte taastada tema karjäärivahemikku ja piirata ümberklassifitseerimise otsuse jõustumise kuupäeva 5. oktoobriga 1995.

Oma nõuete toetuseks toob ta välja samad põhjendused, millele tugines hageja kohtuasjas T-125/04: Rouseaux v. komisjon.

Hagi, mille esitas 14. aprillil 2004 Cargill B.V. Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-142/04)

(2004/C 168/14)

(kohtuasja menetluse keel: hollandi keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu, mille on esitanud 14. aprillil 2004 Cargill B. V. asukohaga Haagis (Holland) ja keda esindavad H.J. Bronkhorst ja J. F. Van Nouhuys.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

1. tühistada talle adresseeritud Euroopa Ühenduste Komisjoni 5. jaanuari 2004 otsus;
2. jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni otsuse, mille kohaselt imporditollimaksude vähendamine ei olnud käesoleval juhul õigustatud. Otsus oli vastuvõetud pärast Euroopa Kohtu poolt komisjoni otsuse C/2000/485 (lõplik) tühistamist kohtuasjas C-156/00: Hollandi Kuningriik v. komisjon. ⁽¹⁾

Hageja importis maisi EÜ-sse seestöötlemise korra alusel. Maisist pidi tootetama glükoosi, mis omakorda pidi eksporditama. Hagejal oli olemas selleks vajalik luba ekvivalentkaubaga asendamise süsteemiks. Komisjon on vaidlustatud otsuses seisukohal, et eksporditud glükoosi ei saanud täielikult maisist, vaid ka nisust, mis pärines EÜ turult. Hollandi ametiasutused hüvitasid seejärel võlguolevad imporditollimaksud. Vaidlustatud otsusega lükkas komisjon tagasi selle võla vähendamise nõude.

Hagi põhjendamiseks väidab hageja kõigepealt, et on rikutud kaitseõigusi. Täpsemalt väidab, et on rikutud audi alteram

partem (teise poolt ärakuulamise) reeglit ja asja dokumentidele juurdepääsuõigust.

Hageja väidab, et on rikutud määrust nr 1430/79 ⁽²⁾ impordi- ja eksporditollimaksude tagasimaksmise või vähendamise kohta, samuti määruse nr 2913/92, ⁽³⁾ mis kehtestab ühenduse tolliseadustiku, artiklit 239 ja määruse nr 2454/93, ⁽⁴⁾ mis kehtestab määrusele nr 2913/92 rakendussätted, artikleid 905 kuni 909. Hageja väidab, et rikutud on ka EÜ asutamiselepingu artikli 253 kohustust anda põhjendusi.

Hageja väidab, et komisjon eksis, kui ta järeldas, et hageja oli ilmselgelt hooletu seoses seestöötlemise lubamist reguleerivate tingimuste täitmisega. Hageja arvates olid eksporditava glükoosil, mida toodeti nisust ja maisist, samad omadused nagu üksnes maisist toodetud glükoosil. Hageja väidab, et mõlemaid tooteid tähistatakse ühe kaubakoodiga (CN kood). Hageja väidab, et talle on võimalik ette heita üksnes seda, et ta osaliselt ekspordis glükoosi pärast loas ettenähtud kuuekuulise perioodi lõppemist.

Lõpuks väidab hageja, et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.

⁽¹⁾ Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-156/00 Holland v. komisjon, [2003] EKL, I-2527.

⁽²⁾ Nõukogu 2. juuli 1979 määrus (EMÜ) nr 1430/79 impordi- ja eksporditollimaksude tagasimaksmise või vähendamise kohta (EÜT 1979, L 175, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992 määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni 2. juuli 1993 määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1993, L 253, lk 1).

Hagi, mille esitas 13. aprillil 2004 Télévision Française 1 SA Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-144/04)

(2004/C 168/15)

(kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 13. aprillil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Télévision Française 1 SA, asukohaga Boulogne (Prantsusmaa), keda esindab avocat Jean-Paul Hordies, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luxembourgis.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 10. detsembri 2003 otsus nr C (2003) 4497 (lõplik) Prantsusmaa poolt "France 2" ja "France 3" kasuks aastatel 1988-1994 antud riigiabi kohta osas, millega ta tunnistas selle kokkusobivaks ühisturuga EÜ asutamislepingu artikli 86 lõike 2 alusel;
- jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Peale hageja poolt kaebuse esitamist otsustas komisjon algatada ametliku uurimismenetluse, mis on sätestatud EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 2, investeerimis- ja kapitalitoetuste kohta, mida Prantsuse telekanalid "France 2" ja "France 3" said aastatel 1988-1994. Vaidlustatud otsuses oli komisjon tunnistanud need meetmed riigiabiks EÜ asutamislepingu artikli 87 tähenduses, kuid tunnistas need EÜ asutamislepinguga artikli 86 lõikega 2 kokkusobivaks.

Esimese õigusliku alusega väidab hageja, et vaidlustatud otsus sisaldab ekslikku põhjendust ja rikub EÜ asutamislepingu artikli 87 lõiget 2 ja riigiabi puudutavaid sätteid. Ta vaidlustab komisjoni järelduse osas, milles kõne all oleva kahe telekanali ülesanne vastab artikli 86 lõike 2 mõttes üldist huvi esindavate teenuste omale, märkides, et tema enda ülesanne on peaaegu identne ilma, et seda loetaks samavõrd teenuseks üldistes huvides. Samuti vaidlustab hageja vaidlustatud otsuses komisjoni poolt koostatud riigiabi finantsaruande.

Teise õigusliku alusega väidab hageja, et komisjon on ekslikult kohaldanud direktiivi 80/723 (¹), leides, et seda ei saa kohaldada avalik-õigusliku ringhäälingu tegevusele enne aastat 2000. Samal alusel toob hageja välja väära EÜ asutamislepingule lisatud protokollide liikmesriikide avalik-õigusliku ringhäälingu kohta kohaldamise.

(¹) Direktiiv 80/723/EMÜ, 25. juuni 1980, liikmesriikide ja riigi osalusega äriühingute vaheliste finantsühete läbipaistvuse kohta (EÜT L 195, 29. juuli 1980. a, lk 35-37).

Hagi, mille esitas 20. aprillil 2004 Koldo Gorostiaga
Atxalandabaso Euroopa Parlamendi vastu

(Kohtuasi T-146/04)

(2004/C 168/16)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 20. aprillil 2004 hagi, mille on esitanud Koldo Gorostiaga

Atxalandabaso, elukohaga Saint Pierre d'Irube (Prantsusmaal), Euroopa Parlamendi vastu. Hagejat esindab avocat Didier Rouget.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- Tühistada Euroopa Parlamendi 24. veebruari 2004 otsus, millega nähakse ette hagejale makstavatelt hüvitistelt mahaarvamiste tegemine, kuni tema väidetava võla parlamendile tasumiseni;
- jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuse alusel on parlament leidnud, et erinevate parlamentaarsete hüvitiste kasutamist tõendavate dokumentide puudumisel võlgnes parlamendiliikmest hageja, parlamendi liige, 118 360, 18 eurot ja otsustas teha nendelt hüvitistelt mahaarvamisi.

Hageja vaidlustab selle otsuse, väites, et parlament rikub reegleid, mis käsitlevad parlamendi liikmetele kulude ja hüvitistele maksmist, sealhulgas sellel alusel, et selle otsuse oli vastu võtnud parlamendi peasekretär, mitte parlamendi juhatus, nagu on sätestatud nimetatud reeglite artiklis 27. Hageja väidab ka, et vaidlustatud otsus rikub objektiivsuse, erapooletuse, võrdsuse ja mittediskrimineerimise põhimõtteid ning samuti kummagi poole ärakuulamise ja kaitseõiguse põhimõtteid. Ta väidab samuti, et vaidlustatud otsus ei sisaldanud piisavalt põhjendusi ja et sellega on toimunud võimu kuritarvitamine, sest see oli vastu võetud pelgalt poliitiliste eesmärkide saavutamiseks. Viimasena rõhutab hageja, et parlament on teinud olulise hindamisvea.

Hagi, mille esitas 23. aprillil 2004 Brian M. Ross Euroopa
Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-147/04)

(2004/C 168/17)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 23. aprillil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Brian M. Ross, elukohaga Morpeth (Ühendkuningriik), keda esindab advokaat Eric Boigelot.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada 31. märtsi 2003. aasta otsus, millega lõplikult kinnitati hageja arenguveestluse aruanne 2001/2002. tööaasta kohta;
- tühistada nimetatud aruanne;
- tühistada otsus, millega sisuliselt jäeti rahuldamata hageja poolt 24. septembril 2002 (R/562/03) esitatud nõue tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja moraalset kahju hüvitis, mille suurus õiglaselt hinnatuna oleks 10 000 eurot, arvestades selle võimalikku suurendamist või vähendamist menetluse käigus;
- jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Oma hagi põhjendab hageja väitega, et on rikutud personali-eeskirja artikli 25 lõiget 2 ning artikleid 26 ja 43, samuti artikli 43 kohaldamist käsitlevaid üldisi rakendussätteid, mis komisjon võttis vastu 26. aprillil 2002. Veel väidab ta, et tegemist on võimu kuritarvitamisega ning rikutud on üldisi õiguspõhimõtteid nagu kaitseõiguse tagamine, hea halduse põhimõte ja võrdse kohtlemise põhimõte ning, et tegemist on ilmse hindamisveaga.

Hagi, mille esitasid 26. aprillil 2004 Imre Czigan, Isabel Alves, Georgette Henningsen ja Michel Lucas Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-149/04)

(2004/C 168/18)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 26. aprillil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Imre Czigan, elukohaga Rhode St. Genèse'is (Belgia), Isabel Alves, elukohaga Luxembourgis, Georgette Henningsen, elukohaga Brüsselis ja Michel Lucas, elukohaga Brüsselis, keda esindavad Gilles Bounéou ja Frédéric Frabetti, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hagejad esitavad esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- tühistada 2001.-2002. a hindamisakt hagejaid puudutavas osas;
- teise võimalusena tühistada hagejate 1. juuli 2001 kuni 31. detsembri 2002 karjääriarengu akt (REC/CDR);

- otsustada kulutuste, kohtu- ja õigusabikulude osas ning jätta need komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesolevas kohtuasjas hagejate poolt esitatud õiguslikud alused ja peamised argumendid on identsed kohtuasjades T-43/04 ja T-47/04 esitatutega.

Hagi, mille Bernard Nonat esitas 16. mail 2004. aastal Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-151/04)

(2004/C 168/19)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 16. mail 2004. aastal hagi, mille on Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu esitanud Bernard Nonat, elukoht Brüsselis, esindajad advokaat Sébastien Orlandi, advokaat Albert Coolen, advokaat Jean-Noël Louis ja advokaat Etienne Marchal, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- tühistada otsus hageja ametialase arengu aruande koostamise kohta, mis katab ajavahemikku 1. juulist 2002 kuni 31. detsembrini 2002;
- jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesolevas kohtuasjas vaidlustab hageja oma ametialast arengut puudutava aruande, mis on koostatud ajavahemiku 1. juulist 2002 kuni 31. detsembrini 2002 kohta.

Oma nõuetele toeks rõhutab hageja:

- põhjendamiskohustuse rikkumist;
- personalieeskirjade artikli 43 rikkumist kui ka 2001-2002 hindamisele kohaldatavate üleminekumeetmete rikkumist;
- personalieeskirjade artikli 43 üldiste rakendussätete artikli 5 lõike 5 punkti c rikkumist;
- ilmseid hindamisvigu;
- võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumist;
- kommentaaride ja pandud hinnete vahelist vastukäivust.

**Hagi, mille esitas 23. aprillil 2004 Ferriere Nord spa
Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu**

(Kohtuasi T-153/04)

(2004/C 168/20)

(Kohtuasja menetluse keel: itaalia keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 23. aprillil 2004 hagi, mille on Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu esitanud Ferriere Nord spa, keda esindavad Wilma Viscardini ja Gabriele Donà.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

— Tühistada EÜ asutamislepingu artikli 230 alusel Euroopa Ühenduste Komisjoni otsused, mis sisaldasid 5. veebruari 2004. a tähtitud kirjas BUDG/C-5/DS (D2004) / 51138, mille hageja sai kätte 13. veebruaril 2004. a, ja hagejale 13. aprillil 2004. a jõudnud faksis BUDG/C-05/DS (D2004) 53883, millega Ferriere Nord'il palutakse maksta vastavalt 564 402,26 euro ja 341 932,32 euro suurused summad seoses asjaga IV/31.553 – keevitatud terasvõrgud.

— jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks väidab hageja, et ülalviidatud otsused, mis võeti vastu komisjoni 2. augusti 1989. a otsuse (millega hagejale määrati EMÜ asutamislepingu artikli 85 lõike 1 rikkumise eest trahv suuruses 320 000 eküüd) täitmiseks, on ebaseaduslikud nõukogu 26. novembri 1974. a määruse nr 2988/74 Euroopa Majandusühenduse transpordi- ja konkurentsieeskirjades ettenähtud menetluste ja sundtäitmise rakendamise aegumistähtaegade kohta (*) artiklis 4 toodud aegumise tõttu. Täpsemalt:

— komisjoni 2. augusti 1989. a otsus muutus lõplikuks Euroopa Kohtu 17. juuli 1997. a otsusega ja seega hakkas sellest kuupäevast alates kulgema määruse nr 2988/74 artikli 4 toodud viieaastane tähtaeg;

— see tähtaeg katkes komisjoni 11. septembri 1997. a kirjaga, mille hageja sai kätte 18. septembril 1997. a, mille tagajärjel viieaastane aegumistähtaeg hakkas uuesti kulgema (vastavalt määruse nr 2988/74 artiklile 5);

— komisjon oleks seega pidanud trahviotsust täitma hakkama enne 11. septembrit 2002. a või hiljemalt enne 18. septembrit 2002. a;

— seevastu on aga vaidlustatud otsused tehtud 5. veebruaril 2004. a (jõudis hagejani 13. veebruaril 2004. a) ja 13. aprillil 2004. a (jõudis hagejani 13. aprillil 2004. a);

— sellel põhjusel on komisjoni pädevus oma 2. augusti 1989. a otsuse sundtäitmist läbi viia aegunud.

(¹) EÜT L 319, 29.11.1974, lk 1

**Hagi, mille Daniel Bauwens esitas 22. aprillil 2004 Euroopa
Ühenduste Komisjoni vastu**

(Kohtuasi T-154/04)

(2004/C 168/21)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 22. aprillil 2004 hagi, mille on Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu esitanud Daniel Bauwens, elukoht Brüssel, esindajad advokaat Sébastien Orlandi, advokaat Albert Coolen, advokaat Jean-Noël Louis ja advokaat Etienne Marchal, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

— tühistada otsus, millega lõpetati hageja ametialase arengu aruande, mis katab ajavahemikku 1. juuli 2001 kuni 31. detsember 2002, koostamise menetlus ja lükati tagasi hageja poolt hindamiskomisjonile esitatud taotlus.

— jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja esitas hindamiskomisjonile taotluse, millega ta vaidlustas oma ametialase arengu aruande, nagu see oli kinnitaja poolt kinnitatud. Taotlus loeti hilinemisega esitatuks, kuna see esitati hiljem kui 5-tööpäevase tähtaja jooksul, mis oli ette nähtud kostja poolt vastuvõetud artiklite 43 ja 45 üldiste rakendussätete artiklis 7.

Hageja vaidlustab otsuse tema taotluse tagasilükkamise ja aruande lõpliku kinnitamise kohta, väites, et vastavalt üldiste rakendussätete artikli 7 allmärkusele oleks 5 tööpäeva pikkune tähtaeg pidanud peatuma põhjusel, et hageja viibis kahenädalasel puhkusel, mis algas hindamise formaalsele kinnitamisele eelnenud päeval. Samas kontekstis viitab hageja ilmsele hindamisveale ja hea juhtimis- ja haldustava ning võrdse kohtlemise põhimõtete rikkumisele.

**Hagi, mille Joel De Bry esitas 22. aprillil 2004. aastal
Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu**

(Kohtuasi T-157/04)

(2004/C 168/22)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 22. aprillil 2004. aastal hagi, mille on Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu esitanud Joel De Bry, elukoht Woluwe-St-Lambert'is (Belgia), esindajad advokaat Sébastien Orlandi, advokaat Albert Coolen, advokaat Jean-Noël Louis ja advokaat Etienne Marchal, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- tühistada otsus ametialase arengu aruande koostamise kohta, mis katab ajavahemikku 1. juulist 2002 kuni 31. detsembrini 2002;
- jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid:

Oma hagiavaldusele toeks viitab hageja esmalt asjaolule, et tema ametialast arengut puudutava aruande on koostanud hindaja, kes on oma ametiseisundilt samal tasemel kui ta ise ja kes konkureerib koos temaga ametikõrgenduse saamisel. Hageja leiab, et sellest asjaolust on tingitud tema hindaja huvide konflikt. Rikkudes personalieeskirjade artiklit 14, ei ole viimatimainitu ametisse nimetatavat ametiisikut sellest teavitatud.

Hageja toob esile vastukäivuse vaidlustatud aruande hinnangute ja talle pandud hinnete vahel. Ta viitab ka sellele, et põhjendamiskohustust ja kaitseõigust on rikutud hindamise kinnitaja selle tähelepaneku osas, mis puudutab hageja väidetavat kõrvalkaldumist tavalise tööaja järgimisest.

**Hagi, mille Gerasimos Potamianos esitas 26. aprillil 2004
Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu**

(Kohtuasi T-160/04)

(2004/C 168/23)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 26. aprillil 2004 hagi, mille on Euroopa Ühenduste Komisjoni

vastu esitanud Gerasimos Potamianos, elukoht Grimbergen (Belgia), esindajad advokaadid Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- tühistada LSVÜ otsus, millega jäeti hageja ajutise teenistuja leping uuendamata;
- jätta kohtukulud kostja kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja on vastu sellele, et lepinguid sõlmima volitatud üksus keeldus tema ajutise teenistuja lepingu pikendamisest.

Selles suhtes täpsustatakse, et vaidlustatud otsus põhineb üksnes PD RTD-s kehtival mitteamalise personali teenistusala seid piiranguid puudutaval juhistel, mille tulemusel välistatakse värbamisel kõik ajutised teenistujad, kellel on komisjoni teenistuses üle kuue aastane tööstaaž, st pikem tööstaaž, kui nendel ajutistel teenistujatel, kellel on lubatud kandideerida.

Hageja arvamuse kohaselt on see piirang vastuolus teiste ajutiste teenistujate suhtes rakendatava reeglistiku artikli 12 lõikega 1, mis seab iga värbamise eesmärgiks institutsioonile kõige kõrgemate kompetentsi-, tulemuslikkus- ja aususnäitajatega ajutiste teenistujate konkursi tagamise. Samuti on see vastuolus PD ADMIN otsusega lubada ajutiste teenistujate 2b (tegevuseelarve) või 2d (uuringute eelarve) lühikese kestusega lepingute pikendamist kuni 30. aprillini 2004.

Oma nõuete toetuseks väidab hageja, et tegemist on ka diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumisega ja võimu väärkasutusega.

**Hagi, mille esitas 26. aprillil 2004 Gregorio Valero Jordana
Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu**

(Kohtuasi T-161/04)

(2004/C 168/24)

(Kohtuasja menetluse keel: hispaania)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 26. aprillil 2004 hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu, mille on esitanud Gregorio Valero Jordana, elukohaga Brüsselis, keda esindab avocat Massimo Merola.

Gregorio Valero Jordana esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- tühistada 10. veebruari 2004. a otsus, millega komisjon keeldus hagejale juurdepääsu andmast üldkonkursi A7/A6 COM/A/637 reservnimekirjale ja ametnike palgaastmele A6 ametisse nimetamise üksikotsustele alates 5. oktoobrist 1995;
- jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesolevas asjas vaidlustab hageja otsuse, millega kostja keeldus talle andmast juurdepääsu üldkonkursi A7/A6 COM/A/637 reservnimekirjale ning ametnike palgaastmele A6 ametisse nimetamise üksikotsustele alates 5. oktoobrist 1995.

Oma nõuete toetuseks väidab hageja esiteks, et on valesti viidatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. a määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punktis b) toodud erandile. See erand viitab

eraelu ja isikupuutumatusetele, eelkõige kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate ühenduse õigusaktidega. Hageja kinnitab sellega seoses, et taotletud dokumentide esitamist ei saa pidada neis dokumentides esinevate isikute eraelu kahjustavaks, kuivõrd ametnikuks olemine ei kuulu isik eraellu.

Muuhulgas ja selles ulatuses, kus euroopa ametnike ametisse nimetamise üksikotsused on avalikud, tuleb arvesse võtta, et on toimunud ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. a määruse (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta ⁽²⁾ artikli 5 punkti b) rikkumine.

Hageja viitab ühtlasi ka põhjendamiskohustuse ja hea halduse põhimõtte rikkumisele.

⁽¹⁾ EÜT L 145, 31.05.2001, lk 43

⁽²⁾ EÜT L 8, 12.01.2001, lk 1

III

(Teatised)

(2004/C 168/25)

Euroopa Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas

ELT C 156, 12.6.2004

Eelmised väljaanded

ELT C 146, 29.5.2004

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
